LIVGARDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur Nr 2 hösten 2019

Med hunden i centrum

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings tidskrift
Nr 2 - hösten 2019 - Årgång 2
Redaktör och ansvarig utgivare
Leif Ölmeborg

Innehåll:

Chefen för Livgardet	**s 3**
Halvåret som gått	**s 5**
Bäste kamrat	s 5
Nationaldagsfirandet	s 5
Livgardeslunch 14 sept	s 6
Studiebesök vid FHTE	s 7
På hundfronet	s 9
Grundutbildning till MP	s 10
MR M	s 12
Swedint	s 12
Afghanistan	s 12
500-åring	s 15
Historieverket	**s 16**
Gardistutbyte	**s 17**
Plan för 2020	**s 20**
Björnen, hästen och sköldpaddan	**s 21**
Gustav Adolskyrkan	**s 22**
Nya i styrelsen	**s 23**
Julhälsningar	**s 25**
Visste du att.....	**s 26**
Föreningen gratulerar	**s 27**

Styrelsen

Ordförande:	Leif Ölmeborg
Vice ordf:	Arne Wuolo
Sekreterare:	Göran Forsell
Vice sekr:	Urban Forsberg
Skattmästare:	Olle Strid
Materielförv:	Stefan Appehl
Info och webb:	Jan Pallinder
Klubbmästare:	Anders Ahlner
Ledamot:	Pernilla Sköild Bergman
Ledamot:	Sara Bengtsson

Ärade Livgardister!

Ytterligare ett verksamhetsår är snart till ända och kung Bore söker locka in oss i hans mörka och kalla rike. Det är dock inte mörkt och kallt överallt. Även om det är lite mörkt och kallt på den säkerhetspolitiska himlen, har det resulterat i att Försvarsmakten i allmänhet och regementet i synnerhet kan ana en positiv vår.

Tisdagen den 14 maj 2019 överlämnade Försvarsberedningen sin slutrapport Värnkraft – inriktningen av säkerhetspolitiken och utformningen av det militära försvaret 2021–2025 till försvarsminister Peter Hultqvist. I rapporten föreslår Försvarsberedningen att det organiseras en reducerad motoriserad brigad, primärt för försvaret av huvudstadsregionen. Den motoriserade brigaden, som sätts upp av Livgardet, är lättare än de mekaniserade birgaderna och hjulburen. Kärnan i brigaden föreslås vara två motoriserade skyttebataljoner utrustade med bl.a. befintliga pansarterrängbilar. Den motoriserade brigaden får större operativ rörlighet än de mekaniserade brigaderna och kan därför vid behov förhållandevis snabbt och med egna transportresurser insättas även i andra delar av landet.

Det är många i styrelsen som lägger ner ett stort arbete för att verksamheten ska fungera. Inför kommande årsmöte har vi behov av någon som kan tänka sig att ta över skattmästarrollen efter Olle Strid som önskar träda tillbaka. Även Göran Forsell som fungerat som sekreterare har uttryckt ett sådant önskemål. Känner du att du vill bidra till föreningens verksamhet som styrelseledamot med någon av dessa uppgifter är du varmt välkommen att kontakta mig.

Det som återstår av årets program när detta skrivs är Lundadagen den 4 december som firas på kavallerikasern, arméchefens konsert i Berwaldhallen med Arméns musikkår, julbordet på Granhammarkasern och julaftonsmottagningen i Riddarhuset. Alla evenemangen har varit mycket uppskattade av de som deltagit och jag hoppas att få se även dig som inte tidigare deltagit.

Jag vill avslutningsvis rikta ett stort tack till alla som bidragit med underlag till tidningen. God Jul och Gott Nytt År!

Med tradition mot framtiden!

POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR
Leif Ölmeborg
Ordförande

Chefen för Livgardet

Julen står för dörren

Den här hösten känns som om den började direkt efter augusti. Vädermässigt har den varit lång och grå men innehållsmässigt har hösten varit spännande och fylld med positiva saker.

Strax innan semesterperioden fick Sverige ett uppkommet statsbesök från Sydkorea vilket gjorde att en hel del av den planerade verksamheten fick ställas in, bl.a vårfälttävlan och C LG sommarfest. Besöket kom också precis i samband med innevarande årskull värnpliktigas utryckning. Soldaternas feedback till sina befäl och LG var översvallande positiva och jag känner mig oerhört stolt över att personalen återigen har gjort sitt yttersta så att våra värnpliktiga fått en så bra utbildning som möjligt. Det visade sig inte minst då ca 70 % av årskullen valde att fortsätta på något sätt inom Försvarsmakten.

Ytterligare positiva saker under hösten har varit att vi har fortsatt att jobba mot Arméns målbild 2025. Att vi på LG åter skall bygga upp IB 1. Tidsplanen är lite osäker men arbetet måste starta redan nu så att vi är redo för framtiden. Inom ramen för Arméns målbild 2025 pågår även ett arbete med att se över LG organisation i fredstid. Vi ska de kommande åren kunna utbilda fler värnpliktiga och målet är att vi om ca 2 år skall kunna utöka vår värnpliktsvolym till ca 600 värnpliktiga. Detta kräver att vi ser över hur vi jobbar och är organiserade för att kunna möta de utmaningar som det innebär att tillväxa.

Ökad grundutbildningsvolym och fler krigsförband kräver fler yrkesofficerare och fler reservofficerare. För att kunna öka så måste man ibland minska. Det innebär för Livgardet, men också för övriga förband att vi måste vara beredda på att förstärka högre staber och kommendera befäl som lärare till skolor och centran.

Det jobbas också frenetiskt med att planera vårt 500-årsjubileum inför 2021. Vi har många planer och idéer som börjar bli konkreta. Bland annat vill vi uppmärksamma det den 14 januari som vi räknar som vår födelsedag samt vid Vasaloppet. I planen ligger även jubileumskonsert med våra musikkårer samt Livgardets- och Arméns dag på Gärdet.

Foto:Petter Persson/Förvarsmakten

Som tidigare nämnts är Livgardet ansvariga för uppsättandet av FS 37 i Afghanistan. Jag besökte dem under en vecka i augusti och jag fick ytterligare bevis på vilka duktiga och proffesionella medarbetare jag har på förbandet. Även om Sveriges bidrag är relativt litet i Afghanistan har våra livgardister, tillsammans med personal från andra förband som stöttat insatsen, gjort och gör ett stort avtryck. Förbandet roterar hem under november och jag kommer tillsammans med stf C LG möta upp dem på flygplatsen för att tacka och hälsa dem välkomna hem.

Under hösten genomför Livbat SÖB (särskild övning befäl) och SÖF (särskild övning förband) och i skrivande stund pågår den för fullt.

Planeringen av FMÖ 2020 är också i full gång. LG har fått en stor uppgift där vi är ansvariga för ett större moment som genomförs i Karlshamn. Inom ramen för FMÖ 2020 så genomför även 12. Motoriserade skyttebataljonen sin KFÖ (krigsförbandsövning) med huvuddelen av all personal samt innevarande årskull värnpliktiga. Det innebär en blandning av yrkes- och reservofficerare, kontinuerligt och tidvis tjänstgörande soldater och gruppbefäl samt värnpliktiga.

Likt de andra åren så har både 11. Militärpolis-bataljonen och 13. Säkerhetsbataljonen haft

Historiskt möte mellan de Nordiska gardescheferna.
Från vänster Norske Chefen Övlt Vegard Flom, Danske chefen Öv *Mads Rahbek, undertecknad.*

Så här i slutet av året när det är dags att göra bokslut av genomförd verksamhet inser man hur snabbt tiden går. Återigen har det varit ett år fyllt av verksamhet i form av övningar, konserter, insatser, högvakter mm. Hösten är också en tid av firande på LG, 6 november, 4 december, högtidsmiddagar samt lillejul står på agendan. En tid som är intensiv men som också ger möjlighet att börja `varva ner`inför årsslutet. Jag och övriga Livgardister passar på att önska er alla en God Jul och ett Gott slut.

Väl mött på andra sidan nyåret!

Possunt Nec Posse Videntur

Laura Swaan Wrede

Halvåret som gått

Föreningen gratulerar till priset - Bäste kamrat!

I samband med årets värnpliktsutryckning delade föreningen ut priset till bäste kamrat på varje pluton. Pristagarna var följande: 1. GU-komp Elliot Ljung 1.plut, Sebastian Stevens 2.plut, Jonathan Sandfeldt 3. plut, Dante Vinkvist 4 plut, Sam Molawi rbplut, David Åhr stab/trossplut, 2. GU-komp Rasmus Södergren, lednplut, Wilhelm Burström MP-plut Ahmed Yusuf Isse säkplut, Patrik Björklund uh-plut,

Nationaldagsfirandet

Traditionsenligt avmarscherade vi från Kungsträdgården i täten för festtåget med destination Solliden på Skansen. Traditionsenligt var vädret fint, programmet njutbart, kungafamiljen närvarande och mat och dryck på Lilla Hasselbacken välsmakande. 14 medlemmar hade hörsammat inbjudan och bar föreningens fana och vår svenska fana med Fältpiparkåren framför. Ett trevligt sätt att fira vår nationaldag tycker vi som deltog.

Livgardeslunch 14 september

Överste Peter Öberg, nyss hemkommen från New York berättade om sina fyra år som militär rådgivare till den svenska FN-delegationen.
Enligt hans uppfattning har Sverige ett mycket gott anseende i FN vilket inte minst bekräftades vid valet till säkerhetsrådet där Sverige fick ett mycket stort stöd jämfört med Nederländerna som också kandiderade. I ett sent skede kandiderade även Italien och den processen tenderade att resultera i många omröstningar. De båda länderna enades då om att dela på uppdraget så att de var medlemmar i säkerhetsrådet ett år vardera. Det italienska medlemskapet uppges dock ha passerat obemärkt.
Peter redovisade FN:s engagemang där det största personella bidragsgivarlandet till olika insatser är Etiopien med 7732 män och 600 kvinnor totalt 8332 personer följt av:

	män	**kvinnor**	**totalt**
Rwanda	6701	383	7084
Bangladesh	6851	209	7060
Indien	6554	54	6608
Nepal	5471	228	5699
Pakistan	5356	32	5388
Egypten	3191	5	3196
Ghana	2424	355	2779
Indonesien	2622	72	2694
Kina	2450	67	2517
Frankrike	699	53	752
Storbritannien	616	41	657
Ryssland	67	16	78
USA	45	6	51
Italien	1159	42	1201
Spanien	594	56	650
Tyskland	567	22	589
Irland	489	29	518
Finland	312	22	334
Sverige	259	45	304
Norge	53	14	67
Danmark	20	3	23

Att Sverige tar stor plats i FN-sammanhang rör inte bara det dagliga arbetet. Det faktum att
• mellan FN-representationen och FN:s högkvarter ligger Dag Hammarskiöld Plaza med en byst av generalsekreteraren i korsningen av 2 Avenyn och 47 gatan,
• 100 meter till vänster om besöksentrén till FN ligger New Yorks fantastiska monument över Raoul Wallenberg,
• direkt innanför besöksgrinden står Carl Reuterswärds ”Non violence” pistol (originalet),
• inne i besöksentrén till höger ligger FN:s minneshall med minnesköldar och flaggor. Där finns den enda bysten inne i FN vilket är greve Folke Bernadotte, FN:s första fredsbevarare som stupade. Mitt emot honom på en vägg av grön kolmårdsmarmor sitter en plakett i brons över Dag Hammarsköld, den enda generalsekreteraren som stupat på sin post,
• innanför minneshallen finns FN-sekretariatets minneshall som Sverige betalat. Muralmålningen är gjord av den svenske konstnären Bo Beskow. Han har också gjort det officiella porträttet av Dag Hammarskiöld och en stor muralmosaik i Dag Hammarskiöldbiblioteket och
• på väg till Säkerhetsrådet ligger det Ekonomiska och Sociala rådets (ECOSOC) fasta mötesrum. Som fond bakom presidiet täcks en jätteväg av ett draperi i tyg gjort av Handarbetets Vänner på Djurgården.
Samma Handarbetets Vänner som broderat vår regementsfana.

Föredragshållaren Peter Öberg

Studiebesök vid Försvarsmaktens hundtjänstenhet (FHTE) 23 oktober

Vid ankomst till Boele Udd togs vi emot av chefen för FHTE övlt Håkan Adén. En av dressörerna visade vad en sökhund kan åstadkomma. Gömt i en mur av ihåliga tegelstenar fanns en liten bit av det ämne hunden dresserats till att söka. Det tog inte många sekunder innan hunden markerade för sin förare var ämnet fanns. Ett imponerande väderkorn. Förevisningen avbröts av att dressören klickade med en liten manick varefter hunden fick sin belöning - en boll att leka med en liten stund. Det var ingen tvekan om att både hunden och dressören uppskattade arbetet!

Efter en rundvandring i hundstallarna som har 35 stallplatser, 4 sjukstallplatser och 6 platser för isolering av hundar passerade vi kaffe och wienerbröd på väg till genomgångssalen där Håkan presenterade FHTE. Enheten leds från Botele Udd där också hundavdelningen med 20 civila befattningar finns (totalt 31 befattningar inkl stabsavdelning). I Sollefteå finns en avelsstation med 18 civila befattningar och på utbildningsavdelningen i Kungsängen finns en utbildningsavdelning med 16 befattningar varav 9 är civila. Mer än 50 % av FHTE personal är kvinnor.

Hundens historia i Försvarsmakten startade redan 1911 då de första hundarna för Försvarsmaktens, eller Krigsmaktens som det då hette, utbildades i Sollefteå. 1936 etableras Armehundväsendet som 1962 byter namn till Arméhundskolan. 1971 organiseras Försvarets hundskola som blir en egen myndighet under Försvarsdepartementet. 1980 etableras Statens hundskola som mellan 1991 och 2002 drivs i bolagsform. FHTE grundas 1980 i Halmstad av Flygvapnet och flyttar 1995 till Tullinge. 2000 flyttar FHTE till Botele Udd i Märsta kommun och 2004 etableras FHTE hundavelsstation i Sollefteå.

Hundstallar i Boteleudd

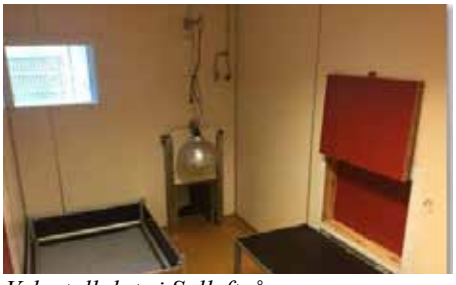

En ny medarbetare i Försvarsmakten

Hundavdelningen vid Botele Udd grunddresserar hundarna för överföring till Utbildningsavdelningen och central hundförarutbildning eller remontering direkt till krigsförband. Avdelningen stödjer lämplighetstest samt genomför fördressyr av dressyrämnen innan den specialinriktade dressyren påbörjas.

I Sollefteå finns 18 valpstallplatser och 6 ankomststallplatser för avelsavdelningens behov. Avelsavdelningen etablerades under 2004 och har sedan dess producerad mer än 2500 valpar. Här finns också FHTE fodervärdsansvarige som leder regionala fodervärdsansvariga och fodervärdskonsulenter. Det finns ett stort behov av fodervärdar under valparnas uppväxttid.

I Sundby som ligger på regementets övningsfält finns 25 stallplatser och en isoleringsplats. På befälshotellet i Kungsängen finns 30 rum med tillstånd att medföra hund för att tillgodose behovet hos de hundförare från andra förband som skall samtränas med sin blivande tjänstehund vid FHTE utbildningsavdelning som är grupperad vid Sundby.

Valpstallplats i Sollefteå

Stallplatser i Sundby

Stabsavdelnngen arbetar bl.a. med att ta fram reglementen och handböcker för hundtjänsten i Försvarsmakten. Den senaste handboken kommer att handla om prövningsordning.

Vi söker dig som vill ta hand om och utveckla en schäfervalp från det att den är 8 veckor fram till dess att den är mellan 1 och 1 ½ år gammal.

Försvarsmaktens hundtjänstenhet har tillsammans med Nationella Polishundtjänsten fått ett uppdrag av Sveriges regering att gemensamt producera tjänstehundar. Hundarna ska verka vid nationella och internationella uppdrag för både FM och Polis.

Fodervärden erhåller följande under fodervärdstiden:

- Grundutbildning i samband med valputlämning
- Fri hundmat som distribueras enligt anvisningar
- Grundutrustning som koppel, fäll, klotång, halsband, matskålar e.t.c.
- Ersättning utgår med 250 kr/månad
- Ersättning för resor i samband med hämtning av valp, valpträffar e.t.c.
- Fri veterinärvård samt läkemedel
- Support under fodervärdstiden av Försvarsmaktens konsulenter

FÖRSVARSMAKTEN
LIVGARDET

196 85 KUNGSÄNGEN. Tel 0505-14 10 00
www.forsvarsmakten.se

E-post:
fodervard@mil.se
Hemsida:
forsvarsmakten.se
Sök vidare på ordet "fodervärd"
Telefon:
0620-810 16

Foto: Försvarsmakten

På hundfronten – en del nytt..

Försvarsmaktens hundtjänst är sedan år 2013 centraliserad och Hundtjänstenheten (FHTE) är navet och kompetenscentrum för verksamheten. Det är en drygt hundraårig verksamhet som följt tidens skiftningar, statens och organisationens behov. Alltjämnt lever en del av denna verksamhet kvar i tjänstehundens vagga – Sollefteå. Här återfinner vi avelsavdelningen (AvelA), ibland även kallas för Hundavelsstationen (HAS).

Lite kuriosa i sammanhanget är att dåtidens grundare och dagens huvudman för hundtjänsten bär samma efternamn – Edström. Då med förnamnet Einar och idag - Flygvapenchefen, generalmajor Karl-Johan Edström. Det är han som formellt ställer alla uppdrag till FHTE.

Våra tjänstehundar är en svårslagen sensor som återfinns i insatsorganisations förband, i såväl Armén (bl.a. vid 11. MP-bataljon och 13. Säkerhetsbataljon), Marinen som i Flygvapnet samt genom frivilliga medlemmar i Svenska Brukshundsklubben som med sina privatägda patrullhundar utgör en synnerligen viktigt resurs i Hemvärnet.

FHTE verksamhet är en mångfacetterad och komplex organisation som flera av er läsare känner till, men kanske inte alla. Hur FHTE är organiserad kan du läsa om på annat håll i denna tidning, artikeln från kamratföreningens besök i oktober. En kanske mindre känd uppgift är (efter ett regeringsuppdrag från 2011), att genom den avelsverksamhet som FHTE bedriver förse Polismyndigheten med godkända hundar. De svarar sedan själva för att färdigutbilda dessa för sina polisiära behov.

Jag tänkte i detta och i kommande nummer av kamratföreningens tidning fördjupa mig i de olika avdelningar som återfinns i FHTEs organisation, och så här inledningsvis kan det vara på sin plats att övergripande förklara processen för själva hundproduktionen.

”Från ax till limpa, eller mer korrekt - från valp till tjänstehund i insats”

HKV har fattat beslut att vissa av våra krigsförband ska ha tillgång till tjänstehundar för olika ändamål för att kunna lösa sina uppgifter. En kravprofil upprättas för att dels kunna utbilda hunden mot den efterfrågade förmågan och dels krav på hundens både fysiska och mentala förmåga. Genom avel, fodervärdshantering via lämplighetstest och därefter dressyr avslutas FHTE process med att uttagna hundförare tilldelas sin tjänstehund. Ofta inleds detta med en grundläggande hundförarutbildning där både förare och hund bildare ett ekipage. En annan variant är att en grunddresserad/-utbildad hund tilldelas en rutinerad hundförare som ersättning för tjänstehund som t ex av ålderskäl pensionerats eller helt enkelt inte längre kan uppfylla kraven. FHTE genomför en sista kvalitétskontroll genom ett avslutande behörighetsprov vid krigsförbandet, där kravprofilens alla operativa förmågor ska godkännas före skarp insats.

Låt mig få ge dig en lite djupare bekantskap med Avelsavdelningens uppdrag och uppgifter.

Efter ett regerings- och riksdagsbeslut fattat 2003, etablerades Hundavelsstationen i Sollefteå i lokaler som tidigare disponerats av det numera nedlagda regementet I 21.

De ovan nämnda kravprofilerna för förbandens tjänstehundar utgör grunden för vår avelsansvariges plan över vilka tyska schäferhundar som ska ingå i den systematiska kennelverksamheten. Noggranna studier av båda hanar och tikars härstamning och med bl.a. rapporterade veterinärmedicinska resultat, är ett synnerligens komplext genetiskt planeringsarbete som bl.a. ska minimera förekomst av biologiska och medicinska åkommor på t.ex. höft- och armbågsleder. Lika viktigt är att kombinera känd mental status för att avkomman ska kunna bli en framtida tjänstehund. Här måste även planering och överväganden ske för att minimera långsiktiga risker för framtida inavelsutmaningar. Till hjälp finns flera års hunddata insamlade och nu under kommande år sjösätts en ny hunddatabas. Databasen kommer att kompletteras med rasdata från Svenska Kennelklubben som genom avtal med Försvarsmakten nu ställer ren rasdata till förfogande om de svenskregistrerade tyska schäferhundarna från 1960-talet och framåt. Så med både manuella och datoriserade program kan beräkning av avkomman ske. Till detta tillkommer så även mångårig personlig kunskap och erfarenhet väl till pass. När det så finns en plan, går vi nu från teori till praktiskt handlande.

FHTE har idag ett relativt stort antal uttagna avelstikar, i huvudsak från Försvarsmaktens eget avelsprogram, som välvilliga medborgare sköter för vår räkning genom ett fodervärdsavtal. När tiken kommer i löp anmäler fodervärden detta direkt till avelsavdelningen och den avelsansvarige, som då mot uppgjord plan säkerställer att utsedd hane är tillgänglig och fullt frisk. Så snart detta är gjort upprättas en praktisk plan för *när och var* parningen ska ske. Detta innebär ofta transporter med hundarna, så att parningen kan ske på ”rätt dag” då tiken är som mest mottaglig för en lyckad parning. Som du säkert förstår är detta en logistisk utmaning.

Cirka en månad före beräknad nedkomst (omkring 59-63 dagar efter parningen) lämnar tiken sin fodervärd för att i god tid få lugn och ro att acklimatisera sig till avelsstationens stall i Sollefteå. Inledningsvis tas tiken in via ankomststallet för kontroll och uppsikt innan den förs över till valpstallet som är byggt för att underlätta en ostörd valpning och smittorriskerna är minimerade. Från dygnet före beräknad nedkomst monteras kamera upp i valpningsrummet och personalen följer via monitor att valpningen sker utan problem. Valpningen sker således på fullt naturlig väg men ibland behöver mänskligt stött-

ning och hjälp ske. Under de kommande åtta veckorna får nu tiken och valparna allt det stöd och skötsel som behövs för att förbereda både tikens återgång till fodervärden och valparnas kommande placering till frivilliga och lämpliga fodervärdar runt om i landet. Varje kull hålls samman rent geografiskt och det finns särskilda skäl till detta.

En mycket viktig resurs är nu FHTE's fodervärdskonsulenter som stödjer fodervärdarna hela vägen, från tillfället då den åtta veckor gamla valpen lämnas ut, genom unghundslivet fram till tidpunkten då lämplighetstest genomförs. Detta test sker vid 12-18 månaders ålder och hundarna ska då bl.a. vara höft- och armbågsröntgade, vilket sker tidigast vid 12 månaders ålder. Tiden hos fodervärden är mycket viktig för valpen och unghundens miljöutveckling och fodervärdarna måste därför förstå och delta i det program som den lokale fodervärdskonsulenten ansvarar för, som FHTE förlängda arm.

Avelsavdelnings ansvar börjar nu närma sig sitt slut och det är nu som testansvarig stiger in på banan (tillsammans med avelsansvarig som nu måste följa upp om planen höll och blev bra) för att genomföra lämplighettestet, i vardagligt språkbruk – L-testet. Vid samma tillfälle deltar även polishundstjänstens besiktningsmän. Tillsammans är det nu fyra besiktningsmän som bedömer hunden - kan den eller kan den inte bli en framtida tjänstehund?

Vid detta tillfället är det inte enbart en bedömning som ska ske, det är självklart en stor dag för fodervärden och även fodervärdskonsulenten. Det är ofta en känslostorm som går genom fodervärdens kropp, ska hunden klara testets alla delar och bli godkänd – här slits det självklart mellan euforisk lycka och det smärtsamma att få lämna ifrån sig en ny familjemedlem – en hund som blivit en nära vän (om än bara till låns). Lika stor är euforin då det omvända sker,*"- tyvärr, den här hunden har inte förutsättningar att bli tjänstehund, men vilken fin hund som ni nu får ta med hem".* Ibland händer det att fodervärden väljer att tacka nej till hunden, men då står en lång rad av intresserade som gärna vill ta över en FM-hund som inte klarade testet.

Vad sker då med hundarna som blir godkända. De tas direkt över till antingen FHTE's Hundavdelning eller till de besiktningsmän som är från polisen. Dessa hundar kommer omedelbart att påbörja en testperiod – den s.k. fördressyren, men det tänkte jag skriva om till våren. Det finns dock ytterligare en kategori till av godkända hundar och det är de tikar som vår avelsansvarige vill ha kvar i vår ägo. Fodervärden får således med sig tiken hem igen, väldigt glad då det är en godkänd hund men den får följa med hem igen och med en stolt och spännande tillvaro, att få följa de kommande avkommornas väg som förhoppningsvis fina tjänstehundar som gör skillnad för försvarets eller polisens räkning.

Grundutbildning till militärpolis i nygammal form

Omvändningen av Försvarsmakten mot nationellt försvar berör alla förbandstyper, inte minst när det gäller den angenäma frågan om tillväxt. Militärpolis har alltid varit en efterfrågad resurs såväl nationellt som internationellt de senaste åren och även om den frivilliga personalförsörjningen har gett oss en professionell militärpolis, med förmågor som vi tidigare inte hade, så är det ändå inte tillräckligt för att helt möta framtidens behov.

Säkerhetsförband till vilka militärpolisbataljonen räknas kommer, även i framtiden, huvudsakligen bemannas av tidvis- och kontinuerligt tjänstgörande soldater. En ganska naturlig slutsats av den moderna krigföringens krav på tillgänglighet och förmågor. Arméns tillväxt sätter dock fingret på behoven av betydligt större volymer militärpolis i händelse av mobilisering och krig. Omställningen mot den nationella arenan belyser även förbandstypen MP i ett annat ljus än tidigare, där kompani- och bataljonskontexten helt plötsligt är aktuell när dessa ska understödja brigadernas mobilisering och strid.

Trafikövervakning Foto: MP-bat

Även om den anställda professionella soldaten fortfarande utgör kärnan i förbandet, finns det tydliga behov av pliktplacerad personal i framtidens militärpolisorganisation. Därför är det särskilt glädjande att det nu, något år efter återinförandet av grundutbildning (GU) med plikt, se den värnpliktige militärpolisen tillbaka i nygammal stöpning på Livgardets kaserngård.

Under ett par års tid har GU mot militärpolis varit mer fokuserad på den enskilde soldatens första steg gentemot en anställning. Något som fortfarande är aktuellt för den som väljer att söka sig mot en sådan. Till skillnad från tidigare tar utbildningen numera i betydligt större ut-

sträckning, sikte på att leverera krigsplaceringsbara militärpolisförband. Det praktiska resultatet av detta är ett värnpliktsår med ett upplägg som de flesta från förr kan relatera till.

Värnplikt som militärpolis idag genomförs vid funktionskompaniet på 12. motoriserade skyttebataljon som har ett sammanhållande ansvar för samtlig GU vid Livgardet. Kompaniet bemannas med officerare och instruktörer ur de olika krigsförbanden, där militärpolisbataljonen är ett av dessa. Att som officer och erfaret gruppbefäl lösa chefs- och instruktörsuppdrag vid GU är ett naturligt och utvecklande inslag i den enskildes militära karriär.

Som värnpliktig MP gör soldaten en elva månader lång utbildning som något förenklat kan delas in i fem välkända skeden. Likt tidigare startar allt med en cirka tre månader lång grundläggande militär utbildning (GMU). Under GMU läggs de sedvanliga fundamenten på plats. Vapentjänst, exercis och sängbäddning. En verksamhet

Ordergivning Foto: MP-bat

som är ganska cementerad och likformig oavsett kompani- och plutonstillhörighet.

Efter grunderna tar en nästan två månader lång befattningsutbildning vid. Militärpolisplutonen organiseras i fyra grupper där de enskildas fortsatta utbildningsväg varierar något beroende på vilken befattning man har i dessa. I varje grupp finns förutom chef och ställföreträdare också signalist, förare, kulspruteskyttar och en gruppsjukvårdare. Befattningsutbildningen mot dessa inriktningar varvas parallellt med fortsatt soldatutbildning där en stor vikt läggs vid handhavande av pistol 88.

Under flera års tid har såväl frivilliga som värnpliktiga militärpoliser genomgått den 5 månader långa grundkurs militärpolis (GK MP). Kursen hålls av Polishögskolan/ Linnéuniversitetet och är en absolut förutsättning för att möta de krav på professionell militärpolis som vuxit fram genom våra allt mer frekventa nationella och internationella insatser. Utbildningslängd och innehåll har däremot inte varit helt optimerat för värnpliktsutbildning.

Därför är den stora nyheten för årets genomförande att de värnpliktiga genomgår en kortare utbildning där krigets krav står i fokus. Under åtta veckor, i högt tempo, genomför Försvarsmaktens militärpolisenhet (FM MPE) tillsammans med instruktörer ur militärpolisbataljonen en teoretisk och praktisk duvning där allt från de juridiska grunderna till trafik- och ordningstjänst ingår. Utbildningslängden är ungefär halverad i jämförelse med den akademiska GK MP som tidigare varit basplattan i grundutbildningen.

Eftersom den värnpliktige inte är arbetstidsreglerad på samma sätt som den anställde finns fortfarande förutsättningar att inrymma huvuddelen av den juridiska utbildningen. Det som skalats bort är istället teoretisk utbildning av förståelsekaraktär, kriminalteknik och viss förhörsutbildning. En större mängd av utbildningen genomförs istället riktat mot de situationer militärpolisen i höjd beredskap och ofred kan tänkas möta. Soldaten blir således förordningsbar som MP i dessa situationer, men inte i fredstid där det krävs mer formell kompetens.
Den fullständiga militärpolisutbildningen är nu istället en påbyggnad som i tillämpliga delar är tänkt att genomföras efter en eventuell anställning.

Produkten efter slutförd utbildning är en soldat som har förutsättningar för att kunna agera inom ramen för militärpolisplutonens fortsatta förbandsskede. Ett skede som i år präglas starkt av myndighetens stora röda tråd för utbildningsåret 2019/2020, Försvarsmaktsövningen AURORA 20. Här kommer årets rekryter sättas på stort prov i en skarp kontext när man inom ramen för 11. militärpolisbataljons nationella insats kommer agera som MP tillsammans med de anställda förbanden. Här kommer erfarna soldater och officerare agera förmän för att likt en aspiranttjänstgöring möjliggöra att rekryterna både utvecklas i rollen som militärpoliser och bidrar till förbandets lösande av uppgift.

Efter en lång insats väntar vård och inlämning av all materiel och MUCK innan förhoppningsvis så många som möjligt påbörjar ett nytt inryck och en vardag som anställda vid 11. militärpolisbataljonen.

Kn Sebastian Lindgren/11.Militärpolisbataljon

Samövning med andra nationer Foto:MP-bat

Mellersta Militärregionen i ett nytt format

Överste Thomas Karlsson, chef för Mellersta Militärregionen och artikelförfattare

Lika i såväl fred, kris som krig…, ja det har vi väl alltid mer eller mindre eftersträvat, men inte lyckats med i tillräcklig omfattning. Nu är det dock dags!

Militärregionerna och dess ledningsförmåga står inför förhållandevis stor utveckling. Organisatoriskt består militärregionerna idag av en stab och i händelse av insatser i fred, kris och krig även av hvförband och andra förmågor i det territoriella perspektivet. De, idag, viktigaste och dimensionerade uppgifterna för militärregionerna är att leda territoriell verksamhet och operationer med ingående förband, leda territoriell underrättelse- och säkerhetstjänst, samverka med civila aktörer, främst inom ramen för utvecklad totalförsvarsförmåga och genomföra försvarsplanering.

Från första januari tillkommer dessutom en dimensionerad uppgift, nämligen att utveckla och vidmakthålla (produktionsleda) ingående hvförband.

Att sammanföra insatsledning och produktionsledning på regional territoriell nivå, i likhet med övriga försvarsgrenar, är enligt mitt förmenande helt rätt. Även om det blir vissa tillväxtutmaningar kommer vår gemensamma insatsförmåga att utvecklas i positiv riktning. ”En chef, en verksamhet”. Detta är för mig och säkert för andra mycket tydligt.

Mellersta militärregionstaben, som är grupperad i Kungsängen, växer och får mer kompetens och tyngd. Utbildningsgrupperna i Mellersta Militärregionen, vilka är sex stycken till antalet, ”lyfts in” i den, från årsskiftet, nyetablerade organisationsenheten, Mellersta Militärregionen. Mina chefer kommer utifrån ett insatsperspektiv vara amiral Jan Törnqvist, FM operativa chef, och utifrån ett produktionsperspektiv, generalmajor Stefan Sandborg, rikshvchef. Den nya organisationen tillsammans med 11 hvbataljoner, två vunderrättelsekompanier och ett antal fristående plutoner består av ca 6200 personal och soldater (fullt bemannad ca 7200).

Utbildningsgruppernas uppgifter kommer i huvudsak vara desamma som idag.

Vi bli starkare och bättre genom att vi tillsammans etablerar en mycket bättre samlad lägesbild, och utifrån den kan agera oavsett om det är insats- eller produktionsrelaterade behov. Vi jobbar alla mot samma mål i en och samma organisation. Vi möjliggör en mycket bättre samordning av utbildnings- och träningsaktiviteter samt ökar förmågan att också använda duktiga medarbetare vi har i den nya organisationen. Koordinering av olika slag utvecklas till det bättre. Det finns många fler fördelar. Detta kan jag återkomma till vid annat tillfälle.

Förberedelser för övergång till en ny organisation har påbörjats och de intensifieras under hösten. Dessa förberedelser kan även innebära vissa behov av övningsmoment, såsom krishantering. Vi, men ytterst jag, måste självklart säkerställa att ansvaret kan övertas på ett förtroendegivande sätt.

Kommande behov av förändringar kan ibland mottas med skepticism. Inledningsvis, före och direkt efter beslut, upplevde jag att det fanns en sådan utifrån en förklarlig situation. Detta upplever jag inte bland berörd personal idag, tvärtom. Bra och kul! Det gör övergången och vårt gemensamma jobb mycket enklare och roligare.

Swedint snart Natoreackrediterat

Just nu är Swedint inne i slutfasen av ett Nato-reackrediterinsgarbete som började redan på tidiga vårkanten. Under tiden fram till oktober har man gått igenom, uppdaterat och förbättrat centrets alla rutiner och processer i syfte att nå högsta möjliga tydlighet och kvalitet. Processen har dokumenterats i den ”Self-Assessment Report” som sedan tillställdes Nato Allied Command Transformation (ACT).

I oktober besöktes centret av en delegation från ACT som under två dagar fick verksamheten presenterad för sig och hade möjlighet att diskutera hur centret fungerar och producerar våra kurser. Innan årets slut ska processen leda fram till att Swedint för en ny sexårsperiod erhåller ”NATO Quality Assurance Unconditional Accreditation”. Swedint var en av de första NATO Partnership Education and Training Centres (PTEC) som bildades 1999 och det första PTEC som erhöll denna ackreditering 2013.

Från ACT kom övlt Christian Ivanescu, övlt Jerzy Kania och mj Riku Valtonen, tillsammans med observatörerna Kristine Atmante från Baltic Defence College i Tartu och övlt Laine den Hollander från Cimic Centre of Excellence i Haag.

Swedint har ett mycket gott rykte, såväl bland övriga militära utbildningsscentrum som inom Natosfären, och delegationen uttryckte också sin uppskattning inför den utbildningskvalitet som centret har upprätthållit under alla år.

En hälsning från Afghanistan

I skrivande stund befinner jag mig på kontoret med mina kollegor på Train Advise Assist Command North i Mazar-e-Sharif, Afghanistan. Det är den 31:a oktober 2019 och i år behöver jag inte fundera över vilken Halloweenutklädnad jag ska köpa, istället funderar jag mest på hur jag ska få den här texten att låta intressant vilket är en utmaning efter knappt 20 års västerländskt engagemang i konflikten och tusentals spaltmeter om NATO-insatserna som ägt och fortfarande äger rum här.

Jag åkte hit för lite mindre än sex månader sen tillsammans med tjugotalet svenskar som deltar i Livgardets mission FS37 vilket är Sveriges bidrag till NATO Resolute Support Mission. Vi är här som del av en NATO-styrka vars yttersta uppgift är att stödja Afghanistan med att utveckla deras militära förmågor för att landet en dag självständigt ska kunna förse befolkningen med hållbar fred och säkerhet. FS37:s tid i insatsen lider mot sitt slut och om bara några dagar anländer våra ersättare FS38 varvid HOTO-processen (Hand Over Take Over) drar igång. Då försöker vi instruera våra ersättare i hur verksamheten bedrivs för att de så smidigt som möjligt ska kunna ta över våra arbetsuppgifter. För tydlighetens skull vill jag nämna att mellan raderna bör en viss hemlängtan och glädje över att komma hem läsas.

För mig personligen är det inte första gången jag kommer i kontakt med Livgardet eller Afghanistan, den röda tråden började spinnas för ungefär 10 år sedan när jag ryckte in i en av de sista värnpliktskullarna (trodde jag åtminstone, nu är ju plikten återinförd) på Livgardet. De nästkommande 11 månaderna spenderades på Livskvadron som MP med inriktning personskydd. Det sägs att man bara kommer ihåg sina bra minnen men vad jag minns tydligast är kylan under det blöta och kalla vinterhalvåret, och Igelbäcken såklart. Antingen är minnet kort eller övervägde de positiva erfarenheterna de negativa för efter MUCK valde jag att söka mig till Utlandsstyrkan medan den fortfarande existerade.

Sagt och gjort befann jag mig ett fåtal år senare på Livgardet men denna gång på väg att påbörja missionsutbildning för en FS-mission som skyttesoldat. Det var då en ISAF-mission (International Security and Assistance Force) tillskillnad från nuvarande RS-mission vilket innebar något annorlunda uppgifter varav den största skillnaden var att ISAF själva genomförde militära operationer i området oberoende av afghansk militär. Det var en oerhört lärorik erfarenhet för mig som vid tidpunkten var relativt ung, framförallt ung och oerfaren jämfört med de äldre utlandstjänstveteranerna på förbandet.

Jag trivdes så pass bra i försvaret att jag under missionen bestämde mig för att söka officersutbildningen, jag lyckades snacka till mig att göra visa uttagningsmoment under mina leaveperioder för att kunna påbörja utbildningen hösten efter hemkomst. Och nu sitter jag alltså i Centralasien igen, efter ytterligare en missionsutbildning genomförd på Livgardet som dessutom är uppsättande förband för FS37. Från att ha varit skyttesoldat på ett skyttekompani på en ISAF-mission är jag nu rådgivare åt Afghanistans 209:e kår istället och har mer stabsarbetsliknande uppgifter. Således såg missionsutbildningen väldigt annorlunda ut mot vad den gjorde inför min första insats som soldat. Schemat bestod av utbildning i samtalsteknik, samverkansutbildning, personlig färdighetsträning och en stabs- och rådgivarkurs i Polen.

Som rådgivare är interaktionen mellan rådgivare och motpart central och en god relation till sin motpart är en förutsättning för att man ska kunna genomföra

ett bra arbete, det vill säga att ens motpart vill ta till sig det man försöker *få/rekommendera* denne att göra. Det kan vara allt från att vidga gaten till campen så att de kan rulla ut artilleripjäsen och inte behöver be om helikoptertransport, till att ställa in möbler inomhus så de inte förstörs av vädret. Som i så många andra sammanhang har dock myntet två sidor, rådgivningen handlar inte bara om att få sin motpart till att göra specifika saker eller fatta några särskilda beslut, utan även om att ta vara på den information man tar del av under mötena. Ibland är det information av underrättelsevärde och ibland kan det vara nyttig information för ens rådgivarkollegor som arbetar inom en helt annan funktion. I sådant fall sprider man självklart denna information vidare till de andra funktionerna inom förbandet.

För att förbereda oss på de här situationerna genomförde vi under en veckas tid samverkans- och samtalsutbildning på Livgardet. Vi gavs olika scenarion om vad mötena skulle gå ut på och en kort bakgrund om individen vi skulle träffa och givetvis även målsättningar med mötena, inte sällan var målsättningarna motsägelsefulla. Vi tvingades pressa motparterna till att svara på frågor om ämnen som de helst itne ville prata om, samtidigt som vi skulle bilda en positiv relation med dem. Den tydligaste lärdomen från detta är att på lång sikt är den personliga relationen mellan rådgivare och motpart viktigare än att här och nu tjata till sig svar från en irriterad afghan som kanske inte vill träffas igen efter mötet. Vi gick även en NATO-kurs i Polen på Joint Force Training Centre där vi introducerades till arbetsrytmen i staben och kunde prata med personer som nyligen varit i Afghanistan och arbetat med samma saker vi så småningom skulle arbeta med i insatsområdet. Mellan alla powerpointpresentationer kunde man knyta kontakter redan i Polen som man visste att man skulle arbeta tillsammans med när man väl kom till Afghanistan vilket underlättade det framtida samarbetet.

Även om rådgivningen sker under ordnade former, ofta på motpartens kontor, befinner man sig fortfarande i en krigszon och måste anpassa sig efter de risker man utsätter sig för. Därför lades den mesta tiden av missions-utbildningen på att fräscha upp våra personliga färdigheter vad gäller framförallt skytte och sjukvård. Några på kontingenten sysslar med båda delar till vardags i sina ordinarie tjänster medan vissa inte tidigare sett utrustningen vi skulle använda. Utbildningsstatusen varierade men fördelen med att bara vara ett 25 individer starkt förband var att vi hade goda möjligheter att anpassa utbildningen på individnivå.

Väl nere i insatsområdet motsvarade förväntningarna i stort sett verkligheten förutom att afghanerna är mycket enklare att prata och ha att göra med än de samtalsscenarion vi ställdes inför under utbildningen. När vi inte har arbetat har vi haft goda möjligheter att träna, umgås både i och utanför det svenska förbandet, sola och spela spel, vi har med andra ord hållit oss sysselsatta även under fritiden. Nu blickar vi framåt mot välkomnandet av FS38, den kommande HOTO-perioden med tillhörande TOA-ceremoni (Transfer of Authority) och slutligen hemrotation och medaljceremoni. Vi är alla många erfarenheter rikare som vi förhoppningsvis har nytta av i framtiden var vi än är och vad vi än gör.

Rådgivare vid 209:e kåren, Afghan National Army, FS37.

En 500-åring ska firas!

Livgardet firar 500 år 2021 med bakgrund att dalarnas folk 1521 ställde ”16 smocke män att på honom wackta och thiena skulle”. Med ”honom” avses givetvis Gustav Eriksson Vasa. Strax därpå valdes han till riksföreståndare under det pågående befrielsekriget mot Danmark under kung Kristian II. Grunden var lagd för det Sverige vi känner idag.

1523 kunde Gustav Vasa rida in i Stockholm som kung av Sverige.
Därmed är Livgardet ett av världens äldsta fortfarande aktiva förband.

Detta kommer Livgardet att högtidlighålla vid ett antal tillfällen under 2021. Planeringen påbörjades 2015 av en projektgrupp med överstelöjtnanterna Jonas Fröberg, Richard Beck-Friis, Livgardets informationschef Paula Levänen, företrädare för de dåvarande kamratföreningarna, Leif Ölmeborg, Claes Grafström och Michael Moorgrove. Claes Bernhorn och Timo Melin representerade Swedint. Thomas Roth var historiskt sakkunnig och Hans Mattsson representerade kamratsammanslutningen De Femton. Roger Lodin representerade Försvarsmusiken.

Arbetsgruppens tankar och idéer redovisades för chefen för Livgardet sensommaren 2018.

Major Hans Augustin utsågs till projektansvarig inom Livgardet och nyligen tillkom major Johan Wormbs.

Efter en analys av arbetsgruppens idéer och regementets planerade verksamhet 2021 ströks några av arbetsgruppens tankar och några tillkom av en så enkel anledning som att Försvarsmaktens nya inriktning gav andra förutsättningar.

Jubileumsåret inleds den 14 januari och avslutas den 24 december enligt nedan:

Den 14 januari genomförs sedvanligt högtidlighållande av årsdagen av de ”16 smocke” som avdelades för Gustav Erikssons personskydd. Livgardet har hemställt att denna gång få genomföra ceremonin på Stockholms slott istället för som normalt framför Granhammars slott.

Den 7 mars kommer Livgardet att delta i olika former i samband med Vasaloppet. Detta planeras och samordnas av kapten Sten Aleman.

Den 6 juni kommer någon form av program att genomföras. Formerna för detta är för närvarande något oklara. Göteborg fyller 400 år vilket gör att firandet i Stockholm kommer att få en annan karaktär än normalt.

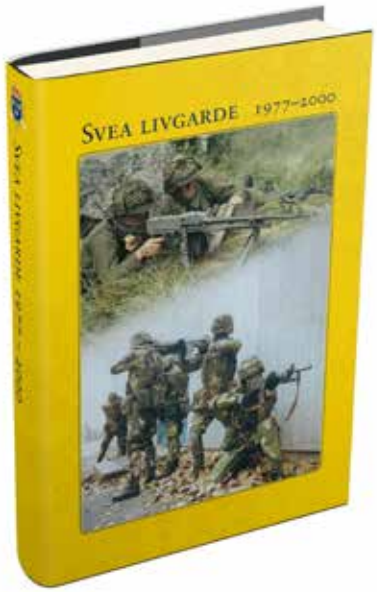
Den 16 juni genomförs Livgardets galakonsert på Operan. Regementets historia kommer att åskådliggöras genom klingande spel av försvarsmusikens olika musikkårer. Planeringen fortgår för fullt och konserten kan komma att sändas i Sveriges television samt genom livestreamning på internet.

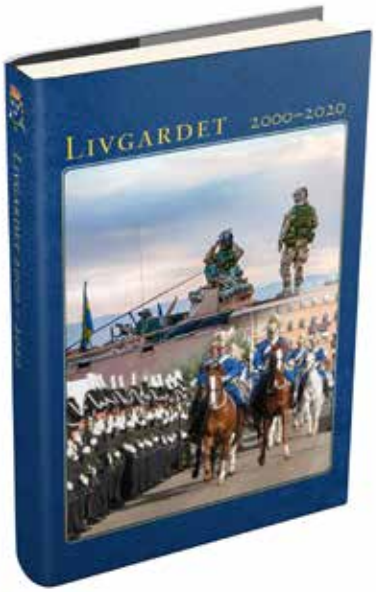
Den 18 september planeras Livgardets dag genomföras på Gärdet i Stockholm. Det kan också komma att bli lite av en ”Arméns dag” då vi planerar för ett brett deltagande från Arméns olika förband. En historisk exposé som börjar med åskådliggörning av landsknektar från 1500-talet, soldater från karolinerarmén genom indelningsverket via beredskapsåren till dagens moderna förband.

Detta är de stora punkterna under året. Regementet kommer också under tidig sommar att genomföra en personalfest för de som idag aktivt tjänstgör på regementet. Höstmiddagar planeras inte av regementet utan dessa genomförs av officerskårerna men jag är övertygad om att 2021 kommer att ha en särskilt festlig karaktär.

Major Hans Augustin
Projektansvarig för ”Livgardet 500 år”

Historieprojektet går nu snart in på upploppet

Så är det åter dags att berätta om läget i arbetet med regementets historia inför femhundraårsjubiléet. Som vi tidigare har berättat sker detta i två band, Svea livgarde 1977 – 2000 och Livgardet 2000 – 2020. Alla författare har lämnat ett bra textunderlag och nu pågår slutliga författardialoger för att ta fram kapitelmanus. Efter årsskiftet 2019/2020 påbörjas arbetet med att sammanställa dessa till bokmanus, korrekturarbete och den 30 oktober går alltihop i tryck. Leverans av böckerna är utlovad lagom till julhelgen 2020 och böckerna kommer att presenteras på tid som regementet fastställer i sitt jubileumsprogram.
Arbetsmässigt så har vi alltså bra kontroll på läget, och det känns mycket positivt.
För att klara ekonomin för detta historieprojekt satte Insamlingsstiftelsen för Livgardets historia upp ett mål som vi nu har nått. Det är bara ett problem och det är att det målet sattes med den kunskap vi hade 2016. Vår plan har mött en verklighet som gör att vi nu måste höja insamlingsmålet. Det handlar bland annat om uppräkning av tryckpriser och ökade bildkostnader, då vi nödgas hämta fler bilder än planerat från externa källor som tar betalt för dessa.
Vi har åter tillskrivit ett antal olika stiftelser men vädjar nu om ytterligare bidrag från er. Alla bidrag är välkomna, stora som små! Bidrag på 1000 kronor eller mer kommer namneligen att anges på särskild plats i böckerna. Bidrag på 5000 kronor eller mer kommer att anges som särskilda donationer.
Era bidrag kan sättas in på Insamlingsstiftelsens för Livgardets historia bankgironummer 5174-9323 på Handelsbanken. Glöm inte att ange avsändarnamn.
I detta sammanhang vill vi också besvara en fråga som vi fått avseende erbjudandet om förhandshandsteckning av böckerna. Erbjudandet innebär att respektive bok kostar 175 kronor i stället för 350. Tiden för detta erbjudande har ju gått ut, men insamlingsstiftelsens styrelse har beslutat att förlänga detta erbjudande för de som ännu inte utnyttjat det, men nu har blivit intresserade, fram till den sista december detta år.
Erbjudandet om förhandsteckning finner ni i sin helhet på kamratföreningens hemsida under fliken ”Livgardets historieverk”.
Till alla er som bidragit, och till alla er som nu tänker bidra, vill vi rikta ett stort och varmt tack! Ni gör detta unika historieverk möjligt.

Christer Tistam
Ordförande i Insamlingsstiftelsen
för Livgardets historia

Kim Åkerman
Ordförande i Redaktionskommittén
för Livgardets historia

Gardistutbytet med norska gardet

Gardistutbytet med det Norska gardet samlade i år ett trevligt gäng på 12 soldater, tre officerare och en kamratföreningsrepresentant från respektive land.

Förberedelser

Detta år stod Livgardet som värd för utbytet och förberedelserna genomfördes under den korta tid som fanns tillgänglig mellan olika övningar och ordinarie verksamhet.

Även i år försökte vi planera in boende för besöket på Kavallerikasern i Stockholm eftersom huvuddelen av verksamheten var förlagd inne i staden. Tyvärr lyckades vi inte p.g.a. hög beläggning på de få sängplatser som förfogas över. Istället blev det förläggning på Granhammarkasern i Kungsängen, och transporter mellan Kungsängen och aktiviteterna inne i staden.

Torsdag

Det var ett fulltecknat schema som mötte våra gäster från Norge på torsdagsförmiddagen.
Hälften av den svenska styrkan mötte upp de norska gästerna på Arlanda med buss medan den andra hälften förberedde mottagandet på Livgardet.

Verksamheten inleddes med gemensamma genomgångar om FM, Livgardet, de två infanteribataljonerna på Livgardet (12. Motskbat och Livbat) och Livgardets kamratförening samt en genomgång av programmet för hela utbytet.

Efter lunch i militärrestaurangen och ombyte till fältuniform genomfördes transport med Pansarterrängbil 360 (PATGB 360) ut till en skjutplats på skarpskjutningsfältet. Väl på plats fick alla deltagare genomföra en historisk skyttetävling med tre olika vapen som använts på Livgardet. Inledningsvis sköts en serie med mynningsladdade musköter, därefter en serie med gevär m/38 och som avslutning en serie med Ak 5C.

Alla serier sköts i stående skjutställning på knappt 100 m. Till vår hjälp hade vi medlemmar från Livgardets Musketerarkår som både instruktörer och protokollförare. Eftermiddagens verksamhet var uppskattad av både svenska och norska Gardister och den totala träffsumman var precis lika mellan de norska och de svenska Gardisterna.

Efter återtransport med PATGB 360 till Livgardet fanns det tid för dusch och ombyte innan vi samlades på mässen för samkväm innan kvällens middag. Chefen för Livgardet kunde tyvärr inte delta vid middagen men regementets stabschef representerade Livgardet för chefens räkning på ett mycket bra sätt. Efter middagen var det försystring och förbrödring på mässen tills det var dags att gå till sängs.

Fredag

Fredagens program inleddes med ett guidat besök i regementets traditionsrum eller ”regementsmuséet” som det kallas i dagligt tal.
De norska gardisterna fick en omfattande genomgång av kn Sten Aleman medan Thomas Nordfeldt, som även var kamratföreningen representant, guidade den svenska delen.

Direkt efter denna punkt på programmet gick en buss in mot staden för ett besök på Kavallerikasern och en genomgång av Livbataljons verksamhet. På plats fick vi ”fotgardister” även se hur högvaktsavlösningen till häst förbereddes innan de avmarscherade mot slottet.

För oss väntade ett besök på stadshuset som nästa moment på programmet. Besöket på stadshuset bestod i en mycket professionell guidad tur av Charlotta Holmgren följt av en god och trevlig lunch där ordförande i stadsfullmäktige, Cecilia Brinck, personligen tog emot oss gardister. Det är mycket glädjande att Livgardet får så mycket positiv feedback från politikerna i stadshuset för vår medverkande vid olika ceremonier i Stockholm.

Efter lunchen var det möjlighet för våra norska vänner att komma med egna förslag på sevärdheter eller affärer de ville besöka inne i Stockholms stad. Detta verkade vara en uppskattad del för både soldater och officerare. Officerarna och representanterna från kamratföreningarna passade på att ta en tur genom centrala delarna av Stockholm och samtidigt få en titt på riksdagshuset och ett antal övriga sevärdheter. På vägen upp mot ”Norra kasern” där det norska skarpsyttekompaniet, som sedan utvecklades till det norska gardet, tillbringade sin tid i Stockholm passade vi på att få något att fukta strupen med på Grands veranda.

Efter återsamling vid ”Norra kasern” höll Thomas Nordfeldt en mycket informativ genomgång om det norska kompaniets tid i Stockholm.

Dagens program avslutades med middag på mässen, Kavallerikasern, där vi hade chefen för Livbataljon, överstelöjtnant Mikael Wendt, som värd. Ett enklare tapto, vilket kunde avnjutas på balkongen från mässen, avslutade den gemensamma delen av fredagens program.

Här skedde en naturlig uppdelning mellan soldater och oss, lite äldre, officerare eftersom det var dags för en fredagskväll på något av stadens ”uteställen”.

Från de svenska soldaternas sammanfattning kunde vi räkna ut att de hade haft en trevlig kväll enligt citatet, ”Det märks tydligt att norrmän är populära i Sverige, då det tydligen räcker att säga ”Hei! Jeg er Norsk!” för att omedelbart få de svenske jenterne på fall.”

Även de norska officerarna var populära hos de svenska tjejerna nere på Stureplan… Kvällen/natten genomfördes utan något manfall och efter visst strul med transporten tillbaka till Livgardet så kom vi i säng lite senare än planerat.

<u>Lördag</u>
Lördagsmorgonen började med 5-kamp som leddes av löjtnant Olson. 24 soldater och 4 officerare deltog i 5-kampen, där både styrka, uthållighet, snabbhet och även taktisk förmåga prövades. Lagen var en mix av både svenska och norska soldater och officerare för att få så god spridning av förmågor som möjligt. Efter en ganska krävande natt – för vissa – blev det även en tävling i ren viljestyrka från start.

Första tävlingsgrenen var gruppvis förflyttning genom den internationella hinderbanan. Häri krävdes både taktik och kamratskap för att ta sig an de olika hindren.

Andra tävlingsmomentet var en klassisk dragkamp. Ren styrka och låg grad av samordning var mer förekommande inom lagen för att tvinga motståndarlaget över till sin sida.

Tredje grenen krävde både snabbhet i ben och hjärna. Lagen skulle på ett avstånd springa, en individ åt gången med bollar för att ”spela” ut motståndarlaget i en klassisk omgång av luffarschack. Bollen släpptes i en av de stora rutorna och därefter var det snabbt tillbaka till start så nästa lagkamrat kunde springa fram och försöka hinna lägga sin boll på ett taktiskt sätt innan motståndarlaget.

Fjärde momentet var fokuserat på framförallt kraftsamlingen av styrka inom laget. Under 5min

skulle lagets medlemmar genomföra chins, push-ups och upphopp kontinuerligt och samla på sig så många repetitioner som möjligt. När man inte orkade mer chins var det bara å börja göra upphopp.
Sista och det som nog var avgörande för vissa lag var uthållighet vilket till syvende och sidst var en uppvisning i ren viljestyrka. Lagen ställde upp där hälften utgångsgrupperade i plankan och andra hälften i jägarvila, rygg-mot-rygg. Sen var det bara att vänta ut motståndarlagen. En och en föll tills det bara var en ensam soldat kvar. Oerhört jämt mellan lagen och man kan säga att avgörandet bokstavligt talat föll i marken när näst sista man vek ner sig.

Efter denna fysiska prestation var det dags för brunch och transport in till det kungliga slottet för att följa högvaktsavlösningen.
Både den norska och den svenska styrkan fick bra platser och ställde upp på sluten formering för att bevittna hela ceremonin.
Efter avlösningen delade sig gardistutbytet i en soldatdel, som begav sig mot Kavallerikasern för middag och senare besök på Gröna lund, och en officersdel som blev bjudna på fika i vaktchefens rum samt fick en guidad tur av högvaktsflygeln.
Vid fikat diskuterades de olika avlösningsceremonierna i Norge och Sverige och hur de skilde sig från varandra.

Efter ett byte till civila kläder gav sig även officerarna ut på staden för samkväm och möjlighet att uppleva en annan del av Stockholm. Denna kväll bar det av mot Söders höjder och Södermalm.
En drink på *Gondolen*, Grosshandlarmiddag på *Pelikan* och avslutningsdrink högst upp i skybar *Himlen* på 26 våningen (104 m över marken) i gamla skatteskrapan utgjorde kvällens större programpunkter innan det bar av mot Granhammar och elevhotellet för återhämtning.

Söndag

Gardistutbytets sista dag och avresedag för våra norska vänner började med en tidig samling på mässen med prisutdelning och utdelande av gåvor mellan soldater och officerare.Innan vi tog avsked av våra norska vänner intog vi en trevlig brunch i militärmatsalen.

Uppfattningen var att våra norska gäster var nöjda med årets gardistutbyte och programmet vi förberett för dem. Som de svenska soldaterna sammanfattade det enligt nedan,

Gardistutbytet har varit otroligt givande och lärorikt på många olika sätt, trots den initiala språkförbistringen. Vi har sett många likheter i traditioner gällande allt från materiel till seder – arvet från Norska Gardets tid i Stockholm har förvaltats väl trots 1½ århundrade isär. Gardisterna har uppvisat mycket god kamratanda, trots den mycket korta tiden ihop är vi alla förvånade över den starka vänskap vi hunnit bygga upp, och planerna för återbesök i Norge i sommar är redan i full gång. Utelivet i Stockholm, men kanske framförallt det billiga snuset, har varit väldigt uppskattat. Vår gamla och vackra stad har

charmat de norska gästerna ungefär som de har charmat stadens befolkning.
Infanteriväder och ösregn på Gröna Lund är inget som hindrar gardessoldater från att ha kul, och innan kvällen var slut så sken återigen solen på livgardisterna, så som den alltid gör.

Efter att våra norska gäster lämnat regementet upptäcktes en kvarglömd ryggsäck på Hplattan varför kamratföreningsrepresentanten fick göra en ”brandkårsutryckning” till Arlanda för att överlämna bagaget till en generad norrman.
NGF-representanten sa att han inte trott vi skulle ses så snart igen!

Slutord
Väl hemkommen till Norge skrev oblt Jan Magnus Brekkhus i e-post:
Her i Norge har det over mange år blitt sagt i mange sammenhenger at ”Det er dejlig å være norsk i Danmark”. Etter de siste dager vil jeg gjerne komme med et lite tillegg ”Det er bedre å være norsk i Sverige”.

”En gang Gardist, alltid Gardist”

Text sammanställd av
Johan Wormbs, kontingentschef, med hjälp av
Emil Olson, stf kontingentschef samt
Thomas Nordfeldt, representant Livgardets kamratförening

Utbyte med Danmark har också skett under året. Tyvärr har inte Livgardisten lyckats få något underlag från den resan, men kanske kan vi återkomma i vårnumret med ett reportage därifrån!

Verksamhetsplanen för 2020

Tidpunkt	Verksamhet
14 januari	Livgardets 499-årsjubileum med stipedieutdelning
23 januari	Livgardeslunch med föredrag av vice VD för Vattenfall om framtid elförsörjning
26 mars	Studiebesök vid kavallerikasern, även vid de delar som normalt inte visas för allmänheten
23 april	Livgardeslunch med prel föredrag av Jan Björklund om sin tid som partiledare
23 april	Föreningens årsmöte med prel föredrag av Anders Brännström
25 april	Regementets dag Granhammar
16 maj	Föreningsmästerskap ak 5
29 maj	Veterandagen - inget särskilt program i kamratföreningens regi
6 juni	Nationaldagsfirande
10 september	Livgardeslunch, föredrag ESO
8 oktober	Livgardeslunch, föredrag ESO
22 oktober	Studiebesök
5? oktober	Infanteridag med höstmöte och föredrag
?? november	Arméchefens konsert i Berwaldhallen
4 december	Lundadagen på kavallerikasern
?? december	Livgardeslunch med julbord Granhammar
24 december	Julaftonsmottagning i Riddarhuset

Björnen, hästen och sköldpaddan

Tankar om förhållande mellan människan, hästen och sköldpaddan, nedtecknade av Björn Molin under en semestervecka i Grekland.

En vecka kan vi åka på semester i år sa min, minst sagt, hästgalna hustru. Våra hästar är halta båda två och måste därför ledas runt i skogen ett par timmar varje dag, det är bara att acceptera fakta.

Mina tankar om hästarna i mitt liv går tillbaka till Mälarhöjdens ridskola 1955 och min första egna ridtur inför ridläraren Acke. Hästen hette Prins och var en militär så kallad foderhäst med ett fruktansvärt temperament. Efter att ha skenat runt med mig på ryggen ett par varv på sandvolten tvärstannade hästen, det gjorde inte jag. Köp en sköldpadda istället, sa min kloka och lite ängsliga pappa, dom är mycket trevligare än hästar.

Sköldpaddor, sa pappa, går i ide till vintern, är mycket kravlösa och små i maten. Eftersom jag ofta går mina egna vägar köpte jag några vita möss. Efter ett år var jag en farmare i vita möss. Jag sålde vartefter dom förökade sig och gjorde hygglig extra förtjänst. En morgon hade hela min musfarm rymt, en dörr hade lämnats öppen.

Jag återupptog ridningen igen. Min nya favorithäst hette Nero. Nero var stor, snäll och kolsvart. Det var i det närmaste omöjligt att få Nero att gå framåt. Mina korta ben flaxade som ett par lärkvingar tills ridläraren sa ”och så kommer vi igång i trav”. Ett år senare gav jag upp, sadlade av och köpte mig en sköldpadda.

Sköldpaddan var verkligen kravlös och billig i drift. Skalman, som han döptes till, gick i ide och återfanns död till våren. Jag var nu 15 år och fortsatte ridningen mer sporadiskt, andra intressen som flickor och mopeder konkurrerade starkt. Jag gjorde min militärtjänst hos kavalleriet i Stockholm och blev tilldelad hästen Julle den i särklass bästa manskapshästen. Lyckan var fullständig, jag tillbringade en stor del av min fritid i stallet hos ”min” fina häst.

Julle kan hoppa med en hösäck på ryggen skrek överfurir Sköld när jag försökte att protestera mot att hoppa 1,50. Julle hoppade – jag flög vidare och vaknade av överfurir Skölds tordönsstämma ”river Du hindret Din klumphuggare upp å hoppa, här kan Du inte ligga och skräpa”. Upp kom jag men hoppande var över för min del för en lång tid framöver.

Nio gånger red jag vaktparaden på ”min” fina häst Julle. Mamma och pappa var mycket stolta över att ha en son i Kungens tjänst. Jag själv var mycket mallig över att få rida genom staden och kände mig stilig i kavalleriets paraduniform.

I slutet av min militärtjänst lyckades jag och en kompis med konststycket att få låna varsin häst på fritiden. Efter 15 minuter red kompisen upp till vakten, gjorde en stram honnör och sa ”Molins häst är död nu, han bröt nacken”. Vaktchefen, sergeant Gustafsson som lånat ut hästarna till oss ljusnade något och frågade ”bröt Molin nacken”. Nej sergeant, svarade kompisen, det är hästen som brutit nacken. Satan också, min vanliga otur skrek sergeanten och sprang ner till volten och förbannade mig och alla andra som flockades runt mig och den döda hästen Julle.

Det blev tunnsått med ridningen några år framöver efter denna olycka. Mitt hästintresse har dock alltid funnits och kommer nog att göra det även i framtiden.

1987 köpte min fru hästen Chillon, en skimmel med fantastiska egenskaper och med mycket goda kunskaper. Säljare var ”Kalle skymning” en legendarisk sergeant från K4 som var norrlandsmästare i boxning. När han gick ”dagskramla” och skulle få killarna på krogen att pallra sig hem blev det protester ibland. Då tog sergeant Sture Karlsson på sig handskarna och tittade stint på dem som protesterat och sa; då blir det skymning grabbar. Alla gick hem...

Efter att ha galopperat runt på vägarna i Österåker några gånger, var det stopp med möjligheterna att låna Chillon.

Sista gången när jag red i full galopp till stallet på Sjöberg, och tvärnitat utanför ingången och hoppat av fick min fru ett smärre sammanbrott.

Vad skulle Du ha gjort om hästen inte stannat, röt frun. Styrt in i väggen naturligtvis svarade jag, det gjorde vi alltid i kavalleriet. Jag fick hålla mig till cykel och rejäla promenadskor efter den ridturen, konstigt nog. Jag rider trots allt fortfarande även om det inte blir så ofta. Tio dagar på islandshäst i Karl den tolftes spår i Norge och Sverige 1995 var en helt fantastisk upplevelse.

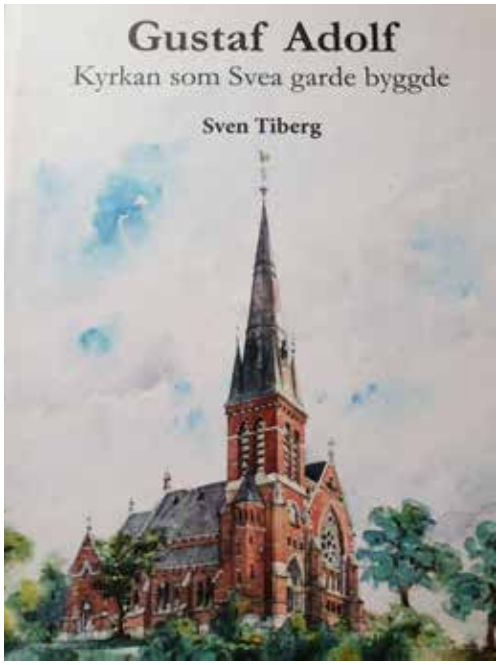
Avslutningsvis, jag tycker det är fantastiskt att se det stora engagemang som framförallt flickorna har inom ridsporten. Österåker är tack vare tjejerna nu en av Sveriges hästtätaste kommun med 359 hästar, något som jag tycker att vi ska vara stolta över.

För mig personligen har det bara funnits två gångarter i livet och på hästryggen – skritt och galopp, allt eller inget.

Till sist – byt aldrig hästen emot en sköldpadda, även om skaderisken för din egen del är betydligt mindre. Det är definitivt mycket tråkigare med en sköldpadda – tro mig, jag har som sagt erfarenhet på detta speciella område.

F.d. Livryttare 107 Björn Molin

Gustaf Adolfskyrkan, invigd den 6 november 1892, har nu fått en egen bok, *Gustaf Adolf, Kyrkan som Svea garde byggde*, skriven av gardesofficeren Sven Tiberg.

Att kyrkan alltsedan sin tillkomst ansetts höra till Svea livgarde, är känt. Bakgrunden till kyrkans tillkomst och hur dess uppförande och utsmyckning bekostades och genomfördes skildras i boken uttömmande och underhållande.
Vid tiden för kyrkans projektering och uppförande rådde en påtaglig nyandlighet, en väckelserörelse, i vårt land. Denna rörelse nådde även militärer.
Väckelsen bland officerare ledde bl.a. till tillkomsten av Soldathemsrörelsen. En av dem som engagerade sig för soldathem var sekundchefen för Svea livgarde från 1896, Carl Adolf Lagercrantz. Dennes bror Herman vid Svea artilleri bytte karriär och blev överste i Frälsningsarmén! I boken återfinns en av Herman Lagercrantz skriven skildring av hur Stockholms societet den 24 maj 1889 samlades i Templet för att ta del av hans förkunnelse. Samtidigt växte medvetenheten om de sociala klyftorna. Utvecklingen i Sverige var under 1800-talets andra hälft densamma som i övriga Europa. Frikyrkligheten ökade och den privata välgörenheten ersattes långsamt av ett ökat samhällsansvar. Just Frälsningsarmén hade sitt ursprung i två makars idoga missions- och socialarbete i östra London!
Att i denna mentalt omvälvande tid planera och bygga en kyrka är då knappast något förvånande – och kanske inte heller Herman Lagercrantz' övergång till en andlig armé. Ladugårdsgärdet användes från Karl XI:s tid och fram till 1930-talet som övningsfält för de i huvudstaden förlagda regementena. Svea livgarde, som sedan 1802 varit förlagt i Fredrikshofs slott, flyttade 1888 in i sin nya kasern vid Linnégatan. Platsen för kyrkan, en liten kulle, Ekbacken, numer Gustaf Adolfparken, hade före kyrkans uppförande utgjort pjäsplats för artilleriet. På platsen fanns också före kyrkobygget ett marketenteri, som visas i ett foto.
Man kan i boken inhämta att det redan 1769 påbörjats en insamling för byggandet av en kyrka för regementets personal. Insamlade medel kom emellertid att användas även till annat, däribland underhåll av regementets barn. Till förfogande för kyrkobygget stod slutligen en insamlad summa av 45 000 kronor. Bygget var beräknat att kosta 43 000 kronor. Dessvärre försvann pengarna genom att regementspastorn, tillika hovpredikant, förskingrade medlen. Denna skandal tystades ned, men pastorn fick en anställning som konsistorienotarie och en ny insamling täckte behovet.
När bygget väl kom igång gick det, med hantverkskunniga soldaters insatser, oväntat snabbt. Även inredningen kom på plats utan tidsspillan.
Boken upptas till stor del av en genomgång av kyrkans utsmyckning. Författaren beskriver innehållet i de många vackra fönster med glasmålningar som pryder kyrkan. Genom fönstren erinras om svenska militära insatser, inom landet och utrikes och bakgrunden till utsmyckningens något sekulära framtoning belyses mycket klarläggande. Det handlar om att för kyrkobesökarna framhålla tidigare makthavares efterföljansvärda exempel på trohet inför konungen och försvaret av den rena evangeliska läran. Då många svenska fälttåg företagits i försvaret av den evangeliska läran, kan de sägas motivera sin plats i kyrkan.
Boken delger läsaren en mängd anekdotiska iakttagelser, som t.ex. varifrån AIK hämtade sitt föreningsmärke, August Strindbergs tillkännagivande på kyrkbacken utanför Gustav Adolfkyrkan av äktenskapet med Harriet Bosse, regementsintendenten C.G. Wrangels sätt att attestera sekundchefens befallning att 130 kronor, erhållna genom försäljning av köksavfall, skulle överlämnas till kyrkobygget. Även Gustav Adolfs-bakelsen ihågkommes.
Boken är mycket rikt och vackert illustrerad med intressanta samtida planer, ritningar, fotokopior av verifikationer och fotografier, bl.a. från 2012 års olympiska spel i Stockholm, där en gardesofficer, underlöjtnanten Bertil Uggla, tog bronsmedalj i stavhopp.
Sven Tibergs bok är inte bara vacker och faktamässigt imponerande utan också välkommen. Den ger läsaren en önskan att snarast bege sig till Gustaf Adolfskyrkan för att med nyvunna kunskaper se fönstren, all övrig konst och det fantastiska hantverket med nya ögon.

Inger och Olof Nyströmsom vigdes i Gustaf Adolfskyrkan den 21 november 1959 och numer har viss förståelse för att konung Gustav II Adolfs barska blick mötte brudparet vid uttågandet.

Vill du köpa boken - se sidan 24

Självpresentation av våra två nya styrelseledamöter

Pernilla Skiöld Bergman - styrelseledamot

Jag är en 47-årig major som är verksam vid Livgardet och dess regementsstab som chef G6 (Ledningssystemavdelningen). Jag är gift med Ulf sedan 1996, en före detta officer som tidigare tjänstgjort bland annat på Svea livgarde år 1995-2000. Tillsammans har vi två döttrar på 20 och 22 år, varav den yngsta fortfarande bor hemma. Vi bor i en villa i utkanten av Kungsängen.

Värnplikten gjorde jag här på regementet, då jag som första kvinna ryckte in för tjänstgöring som stabstroppchef på I1 Svea livgarde 1992-1993. Efter två års officershögskola blev jag följaktligen anställd som första kvinnliga livgardesofficer i juni 1995. De första åren var relativt tuffa, då man som första kvinna var tvungen att bevisa att man höll måttet och fick tåla att bli granskad lite extra.

Förutom mitt första fänriksår på en stadsskyttepluton har jag därefter arbetat med sambandstjänst på olika nivåer och sätt, samt i olika sammanhang alltsedan dess. Jag har även gått den då obligatoriska övergångsutbildningen på Karlberg och därefter taktiska programmet, som jag gick i Halmstad och nu senast Försvarshögskolan 2015-2016. Förutom det har jag gått ett antal instruktörsutbildningar på olika radio och ledningssystem på Ledningsregementet (f.d S1). Tyvärr saknar jag utlandstjänstgöring på mitt CV, då jag inte ville lämna mina barn när de var små. När jag blivit tillfrågad på senare tid har det istället inte passat regementet.

På fritiden ägnar jag mig bland annat åt att gå eller springa med vår hund Kenai, en mycket dragvillig och stark Siberian husky. Det skall dock påtalas att han inte alltid drar åt det håll man vill, eller med den hastighet som är lämpligast i sammanhanget. Hunden följer också med mig till jobbet om dagarna. Han har där en plats i hundgården som drivs av Livgardets hundägarförening, där jag nyligen blivit ordförande.

Att påta i trädgården är ett nyfunnet intresse som tyvärr inte hunnit ge något större avtryck på skicket än. Jag har dessutom konkurrens i Kenai som förmodligen har en helt annan definition av begreppet ”påta” än jag.
Förutom detta tycker jag om att försöka få fint omkring mig samt umgås med familj och vänner, gärna under intagande av en god middag eller bara en fika med något gott till.
Jag tycker även om att titta på film och serier och då gärna brittiska kostymdramer. Att läsa tycker jag också om och då främst kvalitativa historiska romaner. Det kräver dock att jag har lite lugn och ro omkring mig, så därför hinner jag nästan bara med det under mina semestrar.

Min man är helt galen i berg och friluftsliv och jag följer också gärna med så länge det inte blir på alldeles för höga höjder.

Både jag och min man har under tidigare år varit mycket engagerade i barnens idrottsaktiviteter, tid som nu kunnat ersättas med mer engagemang i föreningsliv. Då har det för mig blivit naturligt att framförallt prioritera de aktiviteter och föreningar som har en anknytning till regementet.

Sara Bengtsson - styrelseledamot

Jag är 36 år och bor tillsammans med min man och mina två barn som är 4 och 6 år.

Jag är uppväxt på västkusten på en hästgård närmare bestämt utanför Varberg. Min tid som barn och ungdom spenderades i stallet eller på hästryggen, gärna på dressyrtävlingar.

Med detta som bakgrund ansökte jag om mönstring och ryckte 2003 in som skyttesoldat vid dåvarande 4:e skvadron, Dragonbataljon.

I samband med muck fick jag en möjlighet som kom att avgöra mitt senare karriärval. Jag anställdes tidsbegränsat som beridare under sammanlagt två år. Under anställningens senare del bar jag graden överfurir, vilket är en grad som inte användes under några år, men under 2019 åter gjort entré och återfinns i GSS-kategorin.

Ansökan till officersutbildningen ledde fram till officersexamen 2009, detta efter tre års utbildning i Halmstad. Mellan 2009-2019 var jag anställd som officer vid Livgardets dragonenheter. En absolut höjdpunkt under dessa år var mitt deltagande i beriden eskort i samband med kronprinsessan Viktorias bröllop.

Jag är sedan i februari 2019 tillhörande Högkvarteret efter att jag fick möjlighet att tjänstgöra som stabsofficer vid Ledningsstaben med strategisk personalplanering.

Jag håller fortsatt Livgardet nära och genomför återkommande besök och även ridpass.

SVEA LIVGARDES SUBALTERNKÅR

Vi i Subalternkåren har fått förmånen att vara med och distribuera Sven Tibergs bok. De som är intresserade av att köpa boken av oss kan kontakta mig på: mikael.jellinek@mil.se alternativt sekreteraren eric.thellman@mil.se Kostnad 100kr (porto/frakt kan tillkomma) till BG: 464-0843 alternativt Swish: 123 668 00 11. Märk betalningen med Bok Förnamn Efternamn.
Vi levererar både till Granhammar- och Kavallerikasern. Vi kan vid behov skicka boken med posten efter att du kontaktat någon av oss så att vi får adresuppgift och du får prisuppgift inklusive frakt.
Mikael Jellinek
Den Äldste

Vi önskar alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Björn Abrahamsson
Fredrik Adelsköld
Didrik af Buren
Anna-Lena Alknert
Magnus Almquist
Erik Alphonse
Christina Anderberg
Sverre Bengtsson
Kent Blomnell
Mikael Boox
Cecilia Cederberg
Kjell Cronvall
Kent Edberg
Jörgen Ek
Staffan Elmgren
Per Evringer
Peter Flensburg
Urban Forsberg
Tony Forsberg
Göran Forsell
Nils Fransson
Kristian Fred
Ingvar Fröberg
Jonas Fröberg
Joakim Genetay
Sten Göthberg
Hans Göthlin
Ingvar Heed
Jens-Örjan Herbertsson
Leif Herlitz
Ulf Hilonen
Lars Holmqvist
Janne Hultqvist
Mikael Jansson
Bertil Johansson
Tore Johansson
Mats Johansson
Roger Johansson
Bo Jutner
Heléne Kindström
Carl Kleman
Kent Kvist
Olof Kärnsund
Kristian König
Björn Landström
Ulf Erik Larsson
Staffan Lind
Larsa Lindblad
Paul Liska
Göran Ludvigsson
Fredrik Majby
Christer Manhusen
Staffan Marelius
Hans Mattsson
Michael Moorgrove
Christer Nedström
Hans Christian Nilsson
Thomas Nordfeldt
Mats Norman
Olof Nyström
Edgar Nyström
Lars Odrup
Anders Olsson
Jan Pallinder
Stig Palm
Carl Petersohn
Carl Magnus Pontén
Anders Rexhammar
Jens Rick
Roland Ripmark
Peter Salomon
Urban Schwalbe
Erik Silfvertelning Fred
Roger Skanser
Carl Gösta Skygge
Olle Strid
Joakim Svartheden
Wilhelm Svenselius
Sven Tiberg
Anders Wahlgren
Kjell Wejdemar
Nicke Welin-Berger
Göran Wellner
Daniel Westbom
Lars Westlin
Henry Wickström
Tomas Wikström
Markus Wilkens
Hans von Schreeb
Magnus Wretman
Lars Zetterberg
Kim Åkerman
Karin Ås Lindgren
Leif Ölmeborg
Jan Östlund

Visste du att.....

.....**k**anonerna framför kanslihuset i Kungsängen är ryska tagna från Ryssland under Gustav III ryska krig 1788-1790?

I juni 1790 var skärgårdsflottan - Arméns flotta - bestående av skärgårdsfregatter, galärer och kanonslupar samt Örlogsflottan som bestod av havsgående linjeskepp och fregatter instängda i Viborgska viken av dels den överlägsna ryska flottan och dels en envist blåsande sydvästvind.

Under den månad flottorna var instängda gjordes ett försök att bryta försvaret av Viborg vid Trångsund för att skapa väg för landstridskrafter att nå S:t Petersburg. Operationen misslyckades, men man nådde en delframgång. Ett detachement om 200 man under befäl av Pontus Liljehorn genomförde landstigning och tog ett ryskt batteri som spärrade sjövägen till anfallsmålet.

Pjäserna medfördes till Sverige och ställdes upp vid högvakten men flyttades 1890 till Svea livgardes kasern på Linnégatan.

På kanonerna står att läsa:
”MED GUDS HJELP UNDER KONUNG GUSTAF III ÖFWERBEFÄL TAGEN WID KACKIS CAPELL AF DESS BLÅ OCH GULA LIFGARDE D:16 JUNI 1790”

Den södra kanonen är rysk med inskriptionen ”S:T PETERSBURG” och bär ett ryskt vapen med inskriptionen ”GENERAL FELDZUGMEISTER KNASIJ OZLOFF”.
Den norra är ursprungligen preussisk och bär Fredrik II (den stores) krönta namnschiffer och det preussiska vapnet, en örn. Den är sannolikt erövrad av ryssarna under sjuårskriget.

.....**f**änika är detsamma som kompani. Om du går med några kompanier (kompisar) på krogen så är ni ett kompani. Delar ni dessutom på brödet är ni ännu mera ett kompani. Kompani kommer av ”cum” som betyder tillsammans med och ”panis” betyder bröd.

Ordet ”cumpanis” kommer alltså som så mycket annat från utlandet. Till oss kom det under 1600-talet då man bytte ut de gamla orden *fana* och *fänika* och ersatte dem med orden *skvadron* respektive *kompani*. Fana hette det i kavalleriet och fänika i infanteriet.

.....Granhammar slott byggdes 1748-1752 ritat av en av 1700-talets främsta arkitekter, Carl Hårlem. Han är känd bl.a. för Slottskyrkan, Riksalen i Stockholms slott och Jacobs kyrka.

Granhammar ägdes i mitten på 1700-talet av släkten von Fersen. Jacob Albrekt Lantingshausen gifte sig 1848 med Anna Sofia von Fersen, syster till Axel von Fersen som var chef för regementet 1751-1772. Lantingshausenska och von Fersenska vapnet sitter över den norra porten.

På balkongen sitter Gustav V namnschiffer, som är medfört från Ulriksdalskasernen där det satt på ett balkongräcke på den södra kanslihusfasaden.

År 1853 övergick gården till Erik Axel Rålamb genom giftermål med Charlotta von Lantingshausen. I familjens ägo ingick gårdarna Sundby och Gällöfsta. Äldste sonen Sigfrid gifte sig med Elisabeth von Hartman och deras båda vapensköldar finns över den södra porten.

1933 såldes Granhammar till finansmannen Nathansson i Stockholm. 1967 såldes godset till HSB och året därpå fattade riksdagen beslut om att regementet skulle flytta in på Granhammar.

I slottsparken, en gång känd som Upplands vackraste, står en marmorbyst av Gustav V. Bysten var tidigare placerad söder om Ulriksdalskasernens kanslihus.

.....**f**redrikshovsklockorna som står söder om Granhammars slott skänktes av Karl XIV Johan och Sixten Sparre samt ett antal officerare vid regementet, vars namn är ingjutna i relief på klockorna.

Klockorna är gjutna 1845 för regementets första kasernförläggning, Fredrikshovs slott .Under Linnégatstiden förvarades klockorna i föregångaren till regementsmuseet.

Vid utflyttningen till Ulriksdal sattes klockorna upp vid Vasaängen nedanför kanslihuset i en stenmurad klockstapel med brant spåntäkt trätak. Klockspel utfördes av dagofficeren vid korum och andra ceremonier enligt ett särskilt schema.

.....**b**ruket att som fälttecken och riktmärke i striden föra standar, fanor eller andra kännetecken är känt sedan romartiden. Det förband som i strid förlorat sitt fälttecken ansågs vara slaget. Erövrade fälttecken medfördes som troféer från stridsfältet och förevisades i triumf. Som fälttecken har fanan och standaret numera ingen praktisk betydelse, men är som förbandstecken fortfarande regementets viktigaste symboler.

Den vita färgen infördes på 1600-talet av Karl X Gustav. Kronorna i hörnen är kännetecknande för livgardet.

Livkompaniet har - som enda kompani inom armén - ett eget standar. Det överlämnades av drottning Lovisa i oktober 1868. Det föreställer konung Carl XV krönta namnchiffer omgivet av riksvapnets tre kronor. Standaret som ursprungligen syddes av drottningen personligen på vit sidenduk är kantat med en gyllene frans.

Föreningen gratulerar!

95 år
Thore Gårmark

90 år
Erik Silfvertelning Fred
Finn Werner

85 år
Bo Ivgren
Rolf Lindberg

80 år
Stig Cedervall
Karl-Erik Elfgren
Tore Johansson
Carl Erik Lindh
Ingegärd Lindskog
Tomas Lundqvist
Staffan Marelius
Barbro Münz
Kristof Pall
Kjell Ståhl
Rune Vahlström

75 år
Christina Anderberg
Lars Anderberg
Nils Bovin
Lars Johan Engström
Gerd Hammarskjöld
Janne Hultqvist
Bo Jutner
Ulf Järsö
Olof Leijonhufvud
Lars Malmström
Claes Nordquist
Urban Schwalbe
Bengt Anders Svanbom
Gunnar Svärd
Hans Wallenstein
Kim Åkerman
Erik Öman

70 år
Per Agartson
Mona Eckered
Peter Flensburg
Christer Guteman
Mirja Henriksson Nordfeldt
Bertil Johansson
Rolf-Anders Jönsson
Tomas Wikström

65 år
Magnus Alvik
Didrik af Buren
Bobbo Carlsson
Eva Dahlman
Claes Domeij
Sten Göthberg
Peter Höög
Eva Lilius Wretman
Larsa Lindblad
Leif Lindholm
Thomas Nordfeldt
Bo Nyman
Kjell Wejdemar
Mona Westerlund Lindberg
Karin Ås Lindgren

60 år
Håkan Adén
Hakan Berglind
Janne Bernsmark
MariAnne Boström
Kärstin Danielsson
Tommy Flodell
Stefan Jägerhult
Lars-Inge Nord
Christer Tistam
Arne Wuolo
Per-Olov Öhlin

55 år
Magnus Almquist
Pontus Dahlström
Ulf Earles
Sten-Åke Thundal
Mats Johansson
Roger Johansson
Peter Ögren

50 år
Rikard Bengtsson
Kristian Fred
Marcus Hultqvist
Jerker Montelius
Mathias Kämpe
Patrik Lakhsasi
Marjo Viita

ÄR DU INTRESSERAD AV ATT ÖVERTA ELLER KÖPA EN FÖRSVARSMAKTSHUND?

Det finns möjlighet att förvärva en hund som blir en utmärkt kompis om du lever ett aktivt liv.

Försvarsmaktens hundtjänstenhet har tillsammans med Nationella Polishundtjänsten fått ett uppdrag av Sveriges regering att gemensamt producera tjänstehundar.

Hundarna ska verka vid nationella och internationella uppdrag för både FM och Polis.

När vi testar våra unghundar mellan 1 och 1½ års ålder, finns det ibland hundar som av någon orsak inte går vidare till tjänst.

Vi söker nytt hem åt dessa hundar.
Är du en aktiv person, som är villig att aktivera och ge ett gott hem åt en Schäfer från Försvarsmakten?

Välkommen med din intresseanmälan!

E-post: anskaffning-fhte@mil.se
Hemsida: forsvarsmakten.se
Sök vidare på ordet "omplacering"
Telefon: 08-597 888 22

Vill du gå med i Livgardets kamratförening?

Gå in på www.livgardetskamratforening.se

Medlemsavgiften är 150 kr/år och 75 kr/år för familjemedlem skriven på samma adress som medlemmen